USNESENÍ

Městský soud v Praze rozhodl v senátě složeném z předsedy Martina Lachmanna a soudců Martina Bobáka a Jana Ferfeckého ve věci

žalobkyně: **Ridera Bohemia a.s.**, IČO: 268 47 833
sídlem 28. října 2092/216, 709 00 Ostrava
zastoupená advokátem Mgr. Janem Kubicou
sídlem Nad Porubkou 2355, 708 00 Ostrava

proti
žalované: **Česká inspekce životního prostředí**
sídlem Na Břehu 267/1a, 190 00 Praha 9

o žalobě na ochranu před nezákonnými zásahy spočívajícími v zahájení a vedení řízení o přestupku a řízení o nápravném opatření se žalobkyní a dále v nezahájení těchto řízení se společností DIAMO, státní podnik, IČO: 00002739, sídlem Máchova 201, 471 27 Stráž pod Ralskem (DIAMO)

takto:

I. Žaloba se odmítá v rozsahu *primárních* petitů spočívajících v návrzích, aby soud rozhodl, že
   a. zahájení správního řízení o nápravném opatření, které žalovaná vede pod sp. zn. ZN/ČIŽP/49/3143/2025, je nezákonné;
   b. odběr vzorků provedený na základě vyrozumění z 30. 1. 2026, čj. ČIŽP/49/2026/860, ve dnech 9. 2. 2026 až 12. 2. 2026 je nezákonný;
   c. řízení o nápravném opatření, které žalovaná vede pod sp. zn. ZN/ČIŽP/49/3143/2025 se zastavuje.

II. Žaloba se odmítá v rozsahu *eventuálních* petitů spočívajících v návrzích, aby soud přikázal žalované, ať
   a. nepokračuje v zahájeném správní řízení o nápravném opatření, které vede pod sp. zn. ZN/ČIŽP/49/3143/2025, a aby rozhodla o jeho zastavení,
   b. zamezí odběru vzorků prováděných na základě vyrozumění z 30. 1. 2026, čj. ČIŽP/49/2026/860.

III. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení v rozsahu, v němž soud žalobu odmítl.

IV. Žalobkyně se vyzývá, aby ve lhůtě 10 dnů od doručení tohoto usnesení
   a. předložila konkretizovaná tvrzení, že ve smyslu závěrů rozsudku rozšířeného senátu Nejvyššího správního soudu (NSS) z 26. 3. 2021, čj. 6 As 108/2019-39, č. 4178/2021 Sb. NSS, *ŽAVES*, a na něj navazující judikatury, splnila všechny podmínky přípustnosti její zásahové žaloby v rozsahu, v němž se u žalované domáhá zahájení přestupkového řízení a řízení o nápravném opatření podle zákona č. 541/2020 Sb., o odpadech (zákon o odpadech), na základě jejího podnětu z 20. 1. 2026 týkající se DIAMO; a
   b. svá tvrzení o přípustnosti této části žaloby také prokázala.

Shodu s prvopisem potvrzuje S. T.

Odůvodnění:

1. Žalobkyně se žalobou na ochranu před nezákonným zásahem, pokynem nebo donucením správního orgánu podle § 82 a násl. zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní (s. ř. s.), domáhá toho, aby soud rozsudkem určil nezákonnost zásahů žalované spočívajících v

   (i) zahájení správního řízení o nápravném opatření dle zákona o odpadech, které žalovaná vede pod sp. zn. ZN/ČIŽP/49/3143/2025,

   (ii) odběru vzorků provedeném žalovanou na základě vyrozumění z 30. 1. 2026, čj. ČIŽP/49/2026/860, ve dnech 9. 2. 2026 až 12. 2. 2026 a

   (iii) nezahájení přestupkového řízení a řízení o nápravném opatření žalovanou podle zákona o odpadech, se státním podnikem DIAMO na základě podnětu ze dne 20. 1. 2026.

   Dále se také domáhala toho, aby soud zastavil správní řízení o nápravném opatření, sp. zn. ZN/ČIŽP/49/3143/2025.

   In eventum, pro případ, že by soud vyhodnotil, že zahájení řízení se žalobkyní a další nezákonné zásahy popsané v žalobě mají povahu běžících a dosud neskončených událostí, a tedy že není možno domáhat se prohlášení takovéhoto jednání žalované jako nezákonného, když doposud nebylo toto jednání dokončeno, žalobkyně navrhuje, aby soud přikázal žalované, aby

   (i) nepokračovala v zahájeném správním řízení o nápravném opatření, sp. zn. ZN/ČIŽP/49/3143/2025 a rozhodla o jeho zastavení,

   (ii) zamezila odběru vzorků prováděných na základě vyrozumění ze dne 30. 1. 2026, čj. ČIŽP/49/2026/860, a

   (iii) zahájila se státním podnikem DIAMO řízení o přestupku a řízení o uložení nápravného opatření ve smyslu zákona o odpadech.

2. Soud se v prvé řadě řešil otázku, zda jsou splněny zákonem stanovené podmínky pro to, aby se mohl žalobou věcně zabývat.

3. Dle § 46 odst. 1 písm. a) s. ř. s. platí, že *nestanoví-li tento zákon jinak, soud usnesením odmítne návrh, jestliže soud o téže věci již rozhodl nebo o téže věci již řízení u soudu probíhá nebo nejsou-li splněny jiné podmínky řízení a tento nedostatek je neodstranitelný nebo přes výzvu soudu nebyl odstraněn, a nelze proto v řízení pokračovat*. Dle písm. d) téhož ustanovení pak platí, že soud návrh odmítne, pokud je dle zákona nepřípustný.

4. Podle § 82 s. ř. s. *každý, kdo tvrdí, že byl přímo zkrácen na svých právech nezákonným zásahem, pokynem nebo donucením (dále jen „zásah") správního orgánu, který není rozhodnutím, a byl zaměřen přímo proti němu nebo v jeho důsledku bylo proti němu přímo zasaženo, může se žalobou u soudu domáhat ochrany proti němu nebo určení toho, že zásah byl nezákonný*.

5. Dle § 85 s. ř. s. je žaloba nepřípustná, *lze-li se ochrany nebo nápravy domáhat jinými právními prostředky; to neplatí v případě, domáhá-li se žalobce pouze určení, že zásah byl nezákonný*.

6. V případě žaloby proti nezákonnému zásahu správního orgánu je třeba zkoumat, zda jde pojmově o zásah ve smyslu § 82 s. ř. s., teprve pak řeší podmínky přípustnosti takové žaloby s ohledem na § 85 s. ř. s. Nejde-li o zásah ve smyslu § 82 s. ř. s., soud žalobu odmítne dle § 46 odst. 1 písm. a) s. ř. s. pro neodstranitelný nedostatek podmínky řízení.

7. Soud se tedy nejprve zabýval otázkou, zda dílčí jednání popsané v žalobě jsou skutečně zásahy dle § 82 s. ř. s.

Zásahová žaloba neslouží k ochraně před zahájením řízení či jednotlivými procesními úkony v řízení

8. Žalobkyně v petitu žaloby označila za nezákonný zásah zahájení a vedení správního řízení a dále pak odběr vzorků na základě shora specifikovaného vyrozumění z 30. 1. 2026, resp. domáhala

se nepokračování v řízení, jeho zastavení a zamezení odběru vzorků na základě téhož vyrozumění. Z vlastních žalobních námitek je pak patrné, že žalobkyně vytýká žalované, že nebyly splněny podmínky pro zahájení řízení o nápravném opatření, že toto řízení předjímá výsledek řízení o přestupku sp. zn. ZN/ČIŽP/49/2636/2024 a upírá žalobkyni právo na spravedlivý proces. Žalobkyně se dále domnívá, že v řízení o nápravném opatření schází časová provázanost mezi kontrolními zjištěními a zahájením tohoto řízení; správní orgán prý nedoložil, že žalobkyně skutečně porušila svou právní povinnost a neprováděl dokazování za účelem zahájení tohoto řízení. V rámci řízení o nápravném opatření pak správní orgán přistoupil k odběru vzorků na oddělovací vzdušné stěně (OVS), ač nemohl v řízení kvůli nevyřešené námitce podjatosti nic činit. Žalovaná prováděla a provádí odběr prostřednictvím DIAMO, jehož zájmy jsou ve střetu se zájmy žalobkyně. Žalovaná tedy dle ní překročila a zneužila své pravomoci. Nadto k podnětu žalobkyně z 20. 1. 2026 nezahájila s DIAMO řízení o přestupku ani řízení o uložení nápravného opatření ve smyslu zákona o odpadech.

9. Soud zjistil, že se v tomto řízení nemůže věcně zabývat převážnou částí žalobních návrhů (specifikovaných ve výrocích I a II shora) a jim odpovídajícími žalobními námitkami. S výjimkou návrhu, jímž žalobkyně po žalované požaduje zahájení řízení o přestupku a řízení o uložení nápravného opatření s DIAMO (k tomu podrobněji níže), je *již na první pohled zřejmé*, že tyto shora označené „postupy" nelze považovat za nezákonné zásahy správního orgánu ve smyslu § 82 s. ř. s. Tyto postupy nelze napadat zásahovou žalobou.

10. Jen pro pořádek soud uvádí, že se v tomto usnesení z procesní opatrnosti zabýval také eventuálními petity.

11. Vzhledem k dříve popsanému soud zdůrazňuje, že zásahová žaloba je s ohledem na svou povahu subsidiární k jiným typům žalob. To je ostatně smysl celé koncepce nezákonného zásahu, kde soudy chrání adresáta zásahu jen tehdy, nelze-li použít jiné žalobní typy. Subsidiarita vůči ostatním žalobním typům tedy znamená, že zásahová žaloba je přípustná teprve tehdy, pokud nepřichází v úvahu podání žaloby proti rozhodnutí správního orgánu podle § 65 a násl. s. ř. s. (rozsudek rozšířeného senátu NSS z 21. 11. 2017, čj. 7 As 155/2015-160, č. 3861/2019 Sb. NSS, *EUROVIA*, nebo rozsudek NSS z 31. 3. 2023, čj. 3 As 347/2021-66). V žalobě proti rozhodnutí přitom lze namítat nezákonnost řízení, které předcházelo vydání toho kterého rozhodnutí (srov. např. Kühn, Z., Kocourek, T. a kol. *Soudní řád správní: Komentář*, ASPI, Wolters Kluwer, komentář k § 82, či rozsudek NSS z 19. 1. 2005, čj. 1 Afs 16/2004-90, č. 1541/2008 Sb. NSS, *ADAMOV - SYSTEMS*). V tomto kontextu soud dále odkazuje např. na rozsudek z 4. 8. 2005, čj. 2 Aps 3/2004-42, č. 720/2005 Sb. NSS, v němž NSS jasně vyložil, že „*z ustanovení § 85 s. ř. s. plyne, že ve vztahu mezi žalobou proti rozhodnutí a žalobou proti nezákonnému zásahu správního orgánu má primát žaloba proti rozhodnutí a možnost úspěšně podat žalobu proti nezákonnému zásahu nastupuje teprve tehdy, pokud žaloba proti rozhodnutí nepřipadá v úvahu*". Nelze pominout ani s tím bezprostředně související závěry rozsudku NSS z 19. 1. 2006, čj. 2 Afs 17/2005-50, že „*žalobu na ochranu před nezákonným zásahem, pokynem nebo donucením správního orgánu (§ 82 s. ř. s.) může žalobce podat jen tehdy, vyčerpal-li předtím ostatní dostupné právní prostředky nápravy (§ 85 s. ř. s.). Vydal-li správní orgán v žalobcově věci rozhodnutí, je takovým prostředkem nápravy žaloba proti rozhodnutí správního orgánu (§ 65 s. ř. s.)*".

12. Konkrétně možností posouzení zahájení (a vedení) správního řízení jako tvrzeného zásahu ve smyslu § 82 s. ř. s. se NSS zabýval v rozsudku z 8. 11. 2018, čj. 10 As 220/2016-204, *STRABAG*. V něm shrnul, že již v rozsudku z 31. 1. 2011, čj. 2 Aps 4/2010-63, konstatoval, že

> samotné zahájení správního řízení nemá vůči jeho účastníku přímý donucující charakter, nejde ani o přímý a bezprostřední zásah do svobodné sféry jednotlivce, a proto se pojmově nemůže jednat o nezákonný zásah ve smyslu § 82 s. ř. s. Pokud zahájení správního řízení nemá donucující povahu, byť by (snad) byl tento úkon učiněn v rozporu se zákonem, může se jednat pouze o vadu správního řízení, proti níž lze uplatnit výtku v řízení o opravných prostředcích proti rozhodnutí ve věci samé, event. posléze v rámci řízení o žalobě proti rozhodnutí správního orgánu podle § 65 a násl. s. ř. s. […] Pomocí zásahové žaloby zpravidla nelze docílit „předstižného" posouzení takových jednotlivých

> procesních úkonů správního orgánu, jejichž zákonnost má mít význam při posuzování konečného rozhodnutí. Zásahová žaloba není alternativou žaloby proti rozhodnutí podle § 65 s. ř. s. Žalobce nemůže zásahovou žalobu libovolně použít vedle žaloby proti rozhodnutí, aby znásobil své šance na úspěch ve věci samé. Zásahová žaloba je doplňkem žaloby proti rozhodnutí. Je jakousi „záchrannou sítí" pro situace, v nichž si nelze vystačit s žalobou proti rozhodnutí, protože akt veřejné správy není možno jako rozhodnutí identifikovat pro absenci některého z jeho znaků (srov. usnesení rozšířeného senátu č. j. 7 Aps 3/2008-98; či rozsudek ze dne 23. 11. 2017, č. j. 9 As 238/2017-89, věc *CHAPS*).

13. Smyslem zásahové žaloby tedy rozhodně není poskytovat ochranu proti (dílčím) procesním postupům (úkonům) správních orgánů v průběhu správního řízení, které vyústí ve vydání rozhodnutí, proti němuž lze podat žalobu podle § 65 a násl. s. ř. s. Prostřednictvím žaloby na ochranu před nezákonným zásahem nelze podrobovat testu zákonnosti jednotlivé procesní úkony správního orgánu, které zpravidla směřují k vydání rozhodnutí a samy o sobě nepředstavují zásah do práv účastníka řízení (rozsudek NSS z 31. 7. 2006, čj. 8 Aps 2/2006-95). V případě napadených postupů se o takové vzácné případy nejedná. Nezasahují do práv žalobkyně samy o sobě, nejde v tomto ohledu o nějaké excesivní dotčení, u něhož by bylo namístě samostatně poskytovat soudní ochranu. Úkony správního orgánu v průběhu vedení správního řízení (např. také odběr vzorků z OVS), resp. absence některého úkonu v řízení neodpovídají uvedeným východiskům ochrany poskytované v rámci zásahové žaloby. Chybí zde podmínka fakticity zásahu i trvalého ohrožení stavu po právu existujícího *jinak* než formalizovanou procedurou zakončenou vydáním správního rozhodnutí, proti němuž bude moci žalobkyně případně brojit žalobou podle § 65 a násl. s. ř. s. Ani další související skutečnosti, o nichž se zmiňuje žalobkyně, tedy nepředstavují zásah ve smyslu § 82 s. ř. s.

14. Jinak řečeno, zásahová žaloba nemá sloužit k předstižné ochraně proti zahájení správního řízení a jednotlivým procesním krokům, které v jeho rámci správní orgán realizuje. Přesně taková situace však v řešené věci nastala. Namítaná „procesní" pochybení žalované představují potenciální vady řízení, jimiž by se na základě námitek žalobkyně mohl zabývat odvolací správní orgán, popř. následně i správní soud, to však teprve k žalobě proti takovému rozhodnutí podané dle § 65 a násl. s. ř. s.

15. Obdobné platí i o primárním petitu, jímž žalobkyně požadovala, aby soud (sám) zastavil správní řízení o nápravném opatření, které s ní vede žalovaná pod sp. zn. ZN/ČIŽP/49/3143/2025, a to s jednou důležitou výjimkou. Soud nemá v žádném ohledu pravomoc v odkazovaném správním řízení jakkoli rozhodovat, *notabene* sám řízení zastavit. Tím by vykročil z role nezávislého arbitra a bez odpovídajícího zákonného zmocnění by na sebe převzal speciální roli orgánu výkonné moci.

16. Soud pak ze shora uvedených důvodů souvisejících se subsidiární povahou zásahové žaloby nemůže na nyní tvrzeném skutkovém půdorysu zasáhnout do probíhajícího správního řízení ani tím, že by žalované přikázal, nechť sama zastaví řízení o nápravném opatření sp. zn. ZN/ČIŽP/49/3143/2025. Proto soud žalobu musel odmítnout i ve vztahu k eventuálnímu petitu, jímž se žalobkyně domáhala uložení příkazu, aby žalovaná v řízení nepokračovala a zastavila řízení o nápravném opatření.

17. Vzhledem k tomu, že v shora vytýčeném rámci nejsou žalobkyní napadené úkony správního orgánu pojmově podřaditelné pod zásah správního orgánu ve smyslu § 82 s. ř. s., nezbylo soudu než žalobu odmítnout dle § 46 odst. 1 písm. a) s. ř. s.

18. Zároveň soud žalobkyni upozorňuje, že otázkou případného porušení jejích práv, včetně vypořádání vznesené námitky podjatosti či nesprávného postupu při odběru vzorků z OVS, a posouzení, zda zde šlo o vady řízení, které měly za následek nezákonné rozhodnutí, se soud může zabývat v rámci řízení o žalobě proti konečnému rozhodnutí ve věci samé (srov. rozsudek NSS z 21. 11. 2005, čj. 1 Aps 2/2004-79, č. 1403/2007 Sb. NSS). Obdobné námitky tedy může případně žalobkyně vznést v žalobě (resp. v odvolání) proti rozhodnutí správního orgánu ve věci samé (jak v přestupkovém řízení, tak v řízení o uložení nápravného opatření).

Shodu s prvopisem potvrzuje S. T.

19. Stran části žaloby, kterou soud nynějším usnesením odmítl, je výrok o nákladech řízení odůvodněn § 60 odst. 3 s. ř. s., podle kterého žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení, byla-li žaloba odmítnuta.

Přípustnost tzv. „Žavesové žaloby“

20. Soud připomíná, že žalobkyně se v primárním petitu její zásahové žaloby domáhá, nechť soud určí, že nezahájení řízení o přestupku a řízení o uložení nápravného opatření s DIAMO k jejímu podnětu z 20. 1. 2026 je nezákonné, resp. v eventuálním petitu požaduje, aby soud žalované přikázal, aby tato řízení zahájila.

21. V obecné rovině soud souhlasí s žalobkyní, že v právě označené části NSS v rozsudku *ŽAVES* nově vytvořil konstrukci, dle níž se dotčený subjekt může v této typové situaci výjimečně domoci zahájení řízení z moci úřední prostřednictvím zásahové žaloby. Tím otevřel do tehdy nepřípustný prostor ke zpochybňování nečinnosti správních orgánů ve věcech, v nichž řízení zahajují *ex officio*. Rozsudek *ŽAVES* se sice vztahoval k zahajování řízení o odstranění stavby dle starého stavebního zákona z roku 2006, avšak jeho závěry převzala pozdější judikatura i v odlišných typech případů.

22. Soud ovšem nepominul, že rozšířený senát v rozsudku *ŽAVES*, jímž nejenže otevřel procesní prostor pro nový typ zásahových žalob, ale také stanovil dodatečné (restriktivní) podmínky přípustnosti takovýchto návrhů. K tomu, aby (objektivně nezákonná) nečinnost správního orgánu při uplatnění jemu svěřené pravomoci v rámci jeho působnosti (nezahájení řízení z moci úřední) přímo zasáhla do veřejného hmotného subjektivního práva určité osoby, je třeba splnit současně několik podmínek.

23. První komplex podmínek (rozsudek *ŽAVES*, bod 82) je důsledným projevem zásady, že soudní řád správní nepřipouští žalobu zásahovou k ochraně práv jiných osob nebo k ochraně veřejného zájmu (*actio popularis*). Žalobní legitimaci pro podání zásahové žaloby nemá ten, kdo by se nemohl bránit žalobou proti rozhodnutí podle § 65 odst. 1 s. ř. s., které eventuálně z takto započatého správního řízení může vzejít (v nynějším případě tedy proti některému z palety rozhodnutí, která mohou být výsledkem započatých řízení o přestupku DIAMO, resp. řízení o nápravném opatření uloženém DIAMO). V souladu s rozsudkem *ŽAVES*, bod 84, nutno zdůraznit, že například poškozený se nemůže domáhat zahájení přestupkového řízení proti podezřelému z přestupku, neboť poškozený či jiné osoby odlišné od obviněného nemohou napadat výrok správního rozhodnutí týkající se viny či sankce, včetně výroku o zastavení řízení o přestupku. Posouzení viny a případné uložení sankce v rámci správního trestání se totiž odehrává výlučně ve vztahu státu a obviněného. Třetí osoba (ať již je touto osobou jiný obviněný, poškozený nebo jiná osoba) nemá subjektivní právo domáhat se zahájení řízení o správním deliktu s jiným subjektem nebo požadovat uznání jeho viny (srov. k tomu z početné judikatury např. rozsudky NSS z 31. 10. 2007, čj. 2 As 46/2006-100, č. 2276/2011 Sb. NSS, nebo z 11. 3. 2008, čj. 8 As 46/2007-98, detailněji pak rozsudek z 29. 1. 2015, čj. 8 Afs 25/2012-351, *Philips Electronics a další*, body 208 a 209).

24. Druhá skupina podmínek požaduje, aby žalobce před podáním žaloby bezvýsledně vyčerpal prostředky nápravy, které má k dispozici před správními orgány (rozsudek *ŽAVES*, bod 85 a pak bod 90 a násl.). Konkrétně se jedná o podnět k zahájení správního řízení (§ 42 zákona č. 500/2004 Sb., správního řádu; tomu koresponduje v nynější věci podnět žalobkyně z 20. 1. 2026) a následně o žádost (podnět) o přijetí opatření proti nečinnosti správního orgánu I. stupně (§ 80 odst. 2 správního řádu). Teprve po bezvýsledném vyčerpání obou těchto prostředků nápravy může žalobce podat žalobu k soudu (v poslední době např. rozsudek NSS z 5. 9. 2025, čj. 7 As 76/2025-31, *ALFA Telecom*). Právě posledně cit. rozsudek potvrdil, že v případě nepodání podnětu k přijetí opatření proti nečinnosti, musí soud odmítnout tzv. „Žavesovou“ zápůrčí žalobu.

25. Jen namátkově soud také poukazuje na to, že u tohoto typu žalob musí vždy zvažovat, zda žalobce nezneužívá právo podat správní žalobu (rozsudek *ŽAVES*, bod 88). Jako příklad zneužití práva může sloužit např. situace, v níž s ohledem na povahu věci bude nad veřejnoprávní podstatou věci

převažovat soukromoprávní charakter sporu mezi dvěma osobami a veřejnoprávní otázka bude zcela marginální, případně kdy žalobce stav, jehož nápravy se nyní domáhá, dlouhodobě pokojně akceptoval.

26. Jelikož soud z návrhu neseznal, že by žalobkyně splnila mj. tyto podmínky přípustnosti tzv. „Žavesové“ žaloby, výrokem IV tohoto usnesení ji vyzval, nechť předloží konkretizovaná tvrzení ohledně toho, že ve smyslu závěrů rozsudku *ŽAVES* a na něj navazující judikatury NSS splnila všechny podmínky přípustnosti její zásahové žaloby v rozsahu, v němž se u žalované domáhá zahájení přestupkového řízení a řízení o nápravném opatření podle zákona o odpadech. Splnění těchto podmínek žalobkyně v téže lhůtě také prokáže, případně v téže lhůtě zašle soudu její procesní stanovisko.

Poučení:

S výjimkou výroku IV lze proti tomuto rozhodnutí podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou (více) vyhotoveních u NSS, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje NSS.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejblíže následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá NSS. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet NSS lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

Kasační stížnost proti výroku IV není přípustná [§ 104 odst. 3 písm. b) s. ř. s.]. Neodstraní-li žalobkyně v souladu s výrokem IV tohoto usnesení vady žaloby, vystavuje se riziku, že soud její žalobu ve zbytku odmítne podle § 46 odst. 1 písm. a) či d) s. ř. s.

Praha 1. dubna 2026

Martin Lachmann v. r.
předseda senátu

Shodu s prvopisem potvrzuje S. T.